

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie **zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko** konieczna jest transpozycja tych przepisów do polskiego prawa.

Powyższe przepisy UE wymagają transpozycji do polskiego prawa do dnia 3 lipca 2021 r.

W projekcie ustawy *o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw* zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338) w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1932, z późn. zm.), w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875), w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2020 r. poz. 310) oraz w ustawie z dnia 12 września 2002 r. *o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków* (Dz. U. Nr 166, poz. 1361).

Art. 1. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* wprowadzono zmiany mające na celu ujednolicenie terminów i zastąpienie „wprowadzających lub wprowadzanych na terytorium kraju” terminem „wprowadzających lub wprowadzanych do obrotu”. W związku z tym art. 1 ust. 1 nadano nowe brzmienie.

W celu poszerzenia zakresu ustawy o produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego w art. 1 ust. 1 dodany został pkt 4, odnoszący się do zapobiegania negatywnemu wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w tym środowisko wodne, na zdrowie człowieka oraz zachęcania do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym. W art. 1 ust. 2 znajduje się odniesienie od ustaw odpadowych. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie dotyczących postępowania z odpadami powstałymi z produktów objętych jej przepisami mają zastosowanie przepisy:

- ustawy z dnia 27 września 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219),
- ustawy z dnia 12 września 2002 r. *o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków* (Dz. U. Nr 166, poz. 1361),
- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875),

- ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (Dz. U. z 2019 r. poz. 542 i 1579).

W art. 2 znajdują się objaśnienia pojęć, które dodano w celu dostosowania ich do brzmienia w dyrektywie bądź też w celu ujednolicenia ich brzmienia zawartego w innych przepisach odpadowych. Wprowadzono także nowe definicje:

- 1) w art. 2 pkt 3 nadano nowe brzmienie definicji „import odpadów” ujednolicając słownictwo, o którym mowa powyżej – „wprowadzenie na terytorium” zastąpiono „wprowadzeniem do obrotu”;
- 2) po pkt 4 dodano punkty z definicjami: narzędzia połowowe, narzędzia połowowe stanowiące odpady w celu ich dostosowania do brzmienia zawartego w dyrektywie, a w przypadku definicji narzędzi połowowych stanowiących odpady – w celu wprowadzenia tego pojęcia z dyrektywy do przepisów krajowych. Definicja narzędzi połowowych jest już zawarta w przepisach krajowych, min. w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie (Dz.U. Nr 138, poz. 1559). Niemniej jednak definicja zaproponowana w projekcie jest tożsama z brzmieniem zawartym w dyrektywie 2019/904 i określa w sposób bardziej ogólny narzędzia – jako sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwaturze, bez wymieniania poszczególnych kategorii i rodzajów narzędzi połowowych, jak ma to miejsce w ww. rozporządzeniu.
- 3) po pkt 8 dodano punkty z definicjami oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, w celu transpozycji tego pojęcia z dyrektywy do przepisów krajowych, i opakowań, odsyłając do definicji już zawartej w przepisach krajowych;
- 4) pkt 9a otrzymał nowe brzmienie, gdzie doprecyzowano przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odnoszące się do posiadacz odpadów;
- 5) pkt 9b otrzymał nowe brzmienie w odniesieniu do definicji przedsiębiorcy, doprecyzowując ją w odniesieniu do wprowadzającego do obrotu produkty;
- 6) pkt 9c otrzymał nowe brzmienie, dodając do już funkcjonującej definicji produktów produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego i narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne;
- 7) po pkt 9c dodano definicje producenta i produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego w celu transpozycji tych definicji z dyrektywy do przepisów krajowych;
- 8) pkt 11 otrzymał nowe brzmienie, gdzie doprecyzowano odesłanie do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 9) po pkt 11a dodano pkt 11aa z definicją tworzywa sztucznego i pkt 11ab z definicją

- tworzywa sztucznego ulegającego biodegradacji w celu ich transpozycji z dyrektywy;
- 10) nadano nowe brzmienie pkt 11f, gdzie definicję wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów dostosowano do zmienionej terminologii związanej z wprowadzeniem do obrotu, zastępując termin „wprowadzenie na terytorium kraju”;
 - 11) nadano nowe brzmienie pkt 12a – analogicznie do zmian w całej ustawie w zakresie zastąpienia terminu „wprowadzenie na rynek krajowy” terminem „wprowadzenie do obrotu” dokonano korekty w zakresie samej definicji, zastępując definicję „wprowadzenie na rynek krajowy” definicją „wprowadzenie do obrotu”;
 - 12) po pkt 12a dodano pkt 12b gdzie dodano definicję wyrobów tytoniowych, odsyłając do przepisów krajowych, gdzie pojęcie to zostało już zdefiniowane;
 - 13) po art. 2 dodano art. 2a precyzujący w nim definicję wprowadzenia produktu do obrotu, jak również dokonano wyjaśnienia, kiedy następuje wprowadzenie produktu do obrotu.

W art. 3 dostosowano terminologię tak jak powyżej: termin „wprowadzonych przez niego na terytorium kraju” zastąpiono konsekwentnie „wprowadzonych przez niego do obrotu”, nadano nowe brzmienie ust. 3. i ust. 4 w tym samym zakresie – wprowadzając termin „wprowadzonych do obrotu”.

Zgodnie z przyjętą terminologią „wprowadzenia do obrotu” konieczne było także uchylenie ust. 5, ust. 6, ust. 6a i ust. 7.

W ust. 9 pkt 3 dokonano podobnej zmiany – „wprowadzonych na terytorium kraju” zastąpiono „wprowadzonych do obrotu”.

Nadano nowe brzmienie ust. 9a, gdzie „odpadów opakowaniowych i poużytkowych” zastąpiono „odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy”. Konsekwentnie tej samej zmiany dokonano w ust. 9b. Dostosowano tym samym brzmienie przepisów do przedmiotu regulacji, którymi są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Również w ust. 10, ust. 11a i ust. 11d dokonano zmiany pojęć „wprowadzonych na terytorium kraju” na „wprowadzonych do obrotu”.

Po uchylonym art. 3a dodano art. 3b–3n.

Kolejne przepisy zawarte w art. 3b–3g dotyczą opłaty. W art. 3b wprowadzono obowiązek pobierania od opłaty przez jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne od nabywającego opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub produkty w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego. Ponadto, ww. przedsiębiorcy będą mieli obowiązek zapewnienia nabywcom dostępności w sprzedaży opakowań wielokrotnego użytku lub opakowań

wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne. Wprowadzenie opłaty stanowi transpozycję art. 4 dyrektywy 2019/904 w zakresie zmniejszenia ilościowego stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy. Opłata ta ma na celu zniechęcenie konsumentów do nabywania opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na rzecz opakowań i produktów z alternatywnych tworzyw lub opakowań i produktów wielokrotnego użytku.

W art. 3c ustalono, że maksymalna stawka ww. opłaty może wynieść 1 zł za jedną sztukę opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, natomiast rzeczywista stawka opłaty, która przeznaczona jest na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z tych produktów, zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów i ministrem właściwym do spraw gospodarki. Stosowne upoważnienie zostało zawarte w tym artykule. Opłata będzie mogła stanowić całkowity koszt opakowania dla nabywcy albo zostanie doliczona do ceny ustalonej przez jednostkę handlową lub gastronomiczną. Wówczas cena składać się będzie z właściwej ceny opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz doliczonej do niego opłaty.

Kolejne przepisy, wprowadzone w art. 3d-3g, dotyczą gromadzenia i przekazywania wpływów pochodzący z tej opłaty. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami opłata wnoszona będzie na odrębny rachunek bankowy właściwego marszałka województwa, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym została pobrana.

W art. 3e określona została sankcja za nie wniesioną opłatę lub opłatę niższą od należnej. W przypadku nie wniesienia tej opłaty w całości lub jej części marszałek województwa określi wysokość należnej opłaty, a w przypadku niewykonania decyzji określającej wysokość należnej opłaty ustali w drodze decyzji dodatkową opłatę w wysokości 50% kwoty niewniesionej opłaty pierwotnej.

W art. 3f wskazano, że właściwy marszałek województwa będzie gromadził na odrębnym rachunku bankowym środki pochodzące z opłaty i dodatkowej opłaty. Określono podział tych środków jako dochody budżetu państwa oraz dochody w wysokości 1% budżetu samorządu województwa, określając przy tym, że samorząd województwa może je przeznaczyć na koszty egzekucji należności z tytułu tychże opłat oraz obsługę administracyjną systemu poboru opłat. Określono także, że wpływy z tych opłat, pomniejszone o przychody z oprocentowania i pomniejszone o dochody wysokości 1%, właściwy marszałek województwa będzie przekazywał na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Ponadto, zobowiązano

przedsiębiorców pobierających tą opłatę do składania sprawozdania, na zasadach określonych w art. 73 ustawy o odpadach, o liczbie nabytych i wydanych przez tych przedsiębiorców opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, o których mowa w załączniku nr 6 do ustawy, co służy realizacji obowiązku nałożonego na Polskę przepisami dyrektywy 2019/904 tj. obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego zmniejszenia stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawartych w załączniku nr 6 do ustawy, objętych obowiązkiem art. 4 dyrektywy 2019/904 w sprawie zmniejszenia stosowania.

Z kolei w art. 3g wskazano odniesienie do stosowania ordynacji podatkowej w sprawach przedmiotowej opłaty i dodatkowej opłaty.

W art. 3h zobowiązano przedsiębiorców prowadzących jednostki handlowe i gastronomiczne, w których są oferowane opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub produkty w opakowaniach jednorazowych z tworzywa sztucznego, objęte opłatą, do prowadzenia ewidencji, w postaci papierowej lub elektronicznej, liczby nabytych i wydanych ostatecznemu nabywcy opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego w danym roku kalendarzowym. Ponadto, doprecyzowano, że przedsiębiorca prowadzący więcej niż jedną ww. jednostkę handlu detalicznego lub jednostkę gastronomiczną prowadzi ewidencję oddzielnie dla poszczególnych jednostek i musi ją przechowywać przez okres 5 lat.

W art. 3i wprowadzono zakaz wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy, zgodnie z art. 5 dyrektywy 2019/904.

W art. 3j zobowiązano producentów produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, wymienionych w załączniku nr 8 do ustawy, do umieszczenia na opakowaniach tych produktów lub na samych produktach oznakowania zgodne ze wzorami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji Europejskiej (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiającego zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy 2019/904 (Dz. Urz. UE L 428 z dnia 17.12.2020, str. 57).

W art. 3k na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy wprowadzono obowiązek ponoszenia kosztów związanych zagospodarowaniem odpadów powstałych z produktów przez nich wprowadzonych do obrotu. Finansowanie ma objąć:

1. zbieranie takich odpadów pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich zagospodarowania. Przez miejsca publiczne rozumie się miejsca ogólnodostępne, gdzie ustawione są kosze na odpady a więc min.: kosze usytuowane na chodnikach, skwerach, dworcach, alejach handlowych, przed budynkami użyteczności publicznej, parkach czy przy plażach,
2. koszty uprzątkowania, transportu i przetwarzania odpadów powstałych z tych produktów.

Ponadto, wyjaśniono sposób obliczania tej opłaty jako iloczyn określonej stawki oraz ilości tych produktów wprowadzonych do obrotu w roku kalendarzowym.

W art. 3l została określona maksymalna stawka opłaty w wysokości 0,05 zł za szt. produktu z załącznika nr 9 do ustawy, a jej rzeczywiste stawki zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Stosowne upoważnienie zostało zawarte w projekcie.

W art. 3m-3n określono kwestie związane z przekazywaniem środków pochodzących z tej opłaty. Przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy będą przekazywać środki na zagospodarowanie odpadów powstałych z wprowadzonych przez nich do obrotu produktów, na rachunek bankowy właściwego marszałka województwa, a ten z kolei na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Wprowadzono również sankcję za nieprzeznaczenie przez przedsiębiorców środków na te cel i określono sposób wyliczania przez marszałka województwa ten sankcji. Ponadto wskazano, że właściwy marszałek województwa będzie gromadził te środki na odrębnym rachunku bankowym. Określono podział tych środków jako dochody budżetu państwa oraz dochody w wysokości 1% budżetu samorządu województwa, określając przy tym, że samorząd województwa może je przeznaczyć na koszty egzekucji należności z tytułu tychże opłat oraz obsługę administracyjną systemu poboru opłat. Określono także, że wpływy z tych opłat, pomniejszone o przychody z oprocentowania i pomniejszone o dochody wysokości 1%, właściwy marszałek województwa będzie przekazywał na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Ponadto, zobowiązano przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy do składania sprawozdania o wysokości wniesionej opłaty, na zasadach określonych w art. 73 ust. 2 pkt 3 ustawy o odpadach. Dane zawarte w takim sprawozdaniu będą wykorzystane przy

realizacji obowiązku nałożonego na Polskę przepisami dyrektywy 2019/904 tj. obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczącego zmniejszenia stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawartych w załączniku nr 6 do ustawy, objętych obowiązkiem art. 4 dyrektywy 2019/904 w sprawie zmniejszenia stosowania.

W art. 3o wskazano odniesienie do stosowania ordynacji podatkowej w sprawach przedmiotowej opłaty i dodatkowej opłaty.

W art. 4a–4c dodano przepisy dotyczące autoryzowanego przedstawiciela i przedstawiciela. W art. 4a ust. 1 producent **otrzymał prawo** do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie obowiązków jego na terytorium kraju. Z kolei w ust. 2 doprecyzowano, że wyznaczenie może nastąpić w formie pisemnej umowy, zaś w ust. 3 sprecyzowano, kto może takim autoryzowanym przedstawicielem zostać. W ust. 5 doprecyzowano, że do autoryzowanego przedstawiciela mają zastosowanie przepisy tejże ustawy dotyczące przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne. W ust. 5 i ust. 6 doprecyzowano jaką rolę pełni autoryzowany przedstawiciel.

Z kolei w art. 4b określono okoliczności, w których przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne został zwolniony z wykonywania obowiązków wynikających z przedmiotowej ustawy - jeśli jego autoryzowany przedstawiciel jest wpisany do rejestru oraz jeśli ten autoryzowany przedstawiciel otrzymał od przedsiębiorcy wszelkie niezbędne dane do wykonywania przez tego autoryzowanego przedstawiciela obowiązków. Jednak w przypadku, gdy tych danych przedsiębiorca nie przekazał, samodzielnie wykonuje swoje obowiązki.

W artykule tym zobowiązano również autoryzowanego przedstawiciela do prowadzenia wykazu przedsiębiorców, którzy przekazali mu swoje uprawnienia.

Z kolei w art. 4c na każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a która sprzedaje produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 9 do ustawy lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne na terytorium innego państwa członkowskiego UE, **nałożono obowiązek** wyznaczenia przedstawiciela (w drodze pisemnej umowy), który będzie

wykonywał obowiązki tego producenta, wynikające z dyrektywy 2019/904, na terytorium tego państwa członkowskiego UE.

W art. 4d przedsiębiorca wprowadzający do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne został zobowiązany do ponoszenia kosztów zbierania, transportu i zagospodarowania zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady. Wskazany został również obowiązek dla tego przedsiębiorcy osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2030 oraz w latach następnych minimalnego rocznego poziomu zbierania odpadów powstałych z wprowadzonych przez niego produktów, który wynosi 30%. Zostały również określone poszczególne wielkości minimalnego poziomu zbierania w rozbiciu na poszczególne lata do roku 2030, jak również wskazano, że ten minimalny poziom oblicza się jako stosunek masy zebranych zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady do masy wprowadzonych do obrotu narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, a te dwie grupy (produktów i odpadów) zostały objęte obowiązkiem ewidencji.

Z kolei w art. 9 wskazano rodzaje działalności, które podlegają wpisowi do rejestru, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. I tak podlegają temu obowiązkowi

1) przedsiębiorcy:

- a) wytwarzający, importujący lub nabywający produkty w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów,
- b) wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne lub autoryzowani przedstawiciele,
- c) prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne,
- d) prowadzący odzysk lub recykling odpadów powstałych z produktów,
- e) dokonujący eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi,

2) organizacje odzysku.

Dzięki temu wpisowi nastąpi uproszczenie nadzoru na rynkiem odpadów powstałych z produktów zawierających tworzywa sztuczne. Informacje dostępne w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, zwanej DBO, pozwolą na monitorowanie zawartych w ustawie celów związanych ze zmniejszeniem stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego objętych przepisami tej ustawy, ponadto dostarczą niezbędnych danych potrzebnych do przygotowania sprawozdania dla

Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2019/904.

Nadano nowe brzmienie art. 10 dodając do niego autoryzowanego przedstawiciela jako kolejny podmiot zobowiązany do składania sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy o odpadach.

W dodanym art. 10a wskazany został obowiązek sprawozdawczy nałożony na ministra właściwego do spraw klimatu do składania Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2019/904 (SUP), polegający na sporządzaniu i przekazywaniu Komisji Europejskiej sprawozdania o:

- a) masie wprowadzonych do obrotu w dany roku kalendarzowym jednorazowych produktów z tworzywa sztucznego wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy,
- b) zmniejszeniu stosowania wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy opakowań jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego,
- c) masie wprowadzonych do obrotu i zebranych butelek na napoje jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego o pojemności do trzech litrów, w tym ich zakrętek i wieczek,
- d) masie wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz masie zebranych zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady,
- e) danych dotyczących odpadów pochodzących ze stosowania wyrobów tytoniowych z filtrami i filtrów sprzedawanych do używania z wyrobami tytoniowymi.

Polska będzie zobowiązana, zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy do przekazania Komisji Europejskiej przedmiotowego sprawozdania w ciągu 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego.

W art. 11 nadano nowe brzmienie ust. 1, w którym pojęcia „przedsiębiorca i organizacja odzysku” zastąpiono pojęciem „przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego”, zobowiązując tego ostatniego do prowadzenia dodatkowej ewidencji, obejmującej informacje o masie wprowadzonych do obrotu produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.

Po uchylonym art. 11a został dodany art. 11b nakładający na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienione w załączniku nr 11 oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne obowiązek finansowania i prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, informujących konsumentów o:

- a) szkodliwym wpływie niewłaściwego postępowania z odpadami powstałymi z produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienionych w załączniku nr 11 do

- ustawy oraz zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych oraz o szkodliwym wpływie tych odpadów na środowisko i ludzi,
- b) konieczności prowadzenia selektywnego zbierania tych odpadów,
 - c) dostępnych systemach ponownego użycia i metodach gospodarowania odpadami, w tym dostępnych dla nich systemach zbierania i recyklingu,
 - d) roli tych systemów w przyczynianiu się do recyklingu produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz narzędzi połowowych stanowiących odpady,
 - e) znaczeniu wzorów oznakowania, o których mowa w art. 3j,
 - f) dostępnych na rynku alternatywnych produktach jednorazowego lub wielokrotnego użytku.

Ponadto, w ustępie 3 tegoż artykułu wyjaśniono dokładnie znaczenie terminu „publiczne kampanie edukacyjne” i określono jakie działania uznaje się za działania w ramach publicznych kampanii edukacyjnych. Wskazano także, w ust. 4, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty objęte obowiązkiem publicznych kampanii edukacyjnych, może realizować ten obowiązek na dwa sposoby: albo przeznacza na ten cel w danym roku kalendarzowym 0,1% przychodu netto z wprowadzania do obrotu tych produktów, albo przekazując tę kwotę na konto bankowe właściwego marszałka województwa, a ten z kolei na konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. 1% środków wpłaconych środków przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu produkty objęte tym obowiązkiem stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji i obsługę systemu poboru tych opłat. Ponadto, przedsiębiorca, o którym mowa w tym artykule jest zobowiązany złożyć sprawozdanie o przeprowadzanych kampaniach edukacyjnych w danym roku kalendarzowym, w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy o odpadach.

W art. 12 wprowadzono zmiany polegające na dodaniu do podmiotów obowiązkiem ponoszenia opłaty produktowej za niezrealizowane obowiązki przedsiębiorców wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne w przypadku nieuzyskania przez nich minimalnych poziomów zbierania zawierających tworzywa sztuczne narzędzi połowowych stanowiących odpady, o których mowa w art. 4d zmienianej ustawy.

W związku z tą zmianą art. 12 zaistniała konieczność zmiany art. 14 dotyczącego stawek opłat produktowych dla narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne. Wprowadzona tutaj zmiana będzie wymagała zmiany obowiązującego rozporządzenia, o którym mowa w art. 14 ust. 4 obowiązującej ustawy, dotyczącego szczegółowych stawek

opłat produktowych dla poszczególnych produktów i dodania do niego narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.

Konsekwencją wprowadzonych zmian w art. 12 i art. 14 jest zmiana również art. 15, gdzie obowiązek składania rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 2 ustawy o odpadach, nałożono także na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

W art. 32 i art. 33 dostosowano nazewnictwo wprowadzając terminologię „wprowadzenie do obrotu”.

Tytuł rozdziału 7 ustawy zmieniono, dostosowując do brzmienia przepisów karnych i tak nadano mu brzmienie „Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne”.

Ponadto, nadano nowe brzmienie art. 40.

Dodane zostały art. 40a-40c zawierające wyliczenie przepisów karnych za nieprzestrzeganie przepisów ustawy, a także określające wysokość administracyjnych kar pieniężnych nakładanych na podmioty za nieprzestrzeganie przepisów ustawy, a także odesłanie do Ordynacji podatkowej w sprawach dotyczących kar pieniężnych.

Dodane też zostały nowe załączniki nr 6 - 11 do ustawy.

Art. 2. Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1278, 1565, 2127 i 2338) doprecyzowano kwestie przekazywania do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej środków pieniężnych z tytułu:

- opłaty, która będzie pobierana przez jednostki handlowe i gastronomiczne od nabywających opakowania jednorazowego użytku objęte wymogiem zmniejszenia stosowania (załącznik nr 6 do projektowanej ustawy) oraz dodatkowej opłaty (art. 3b – 3h),
- opłaty na pokrycie kosztów zbierania z publicznych systemów zbierania, transportu, przetworzenia oraz utrzymania utworzonych do realizacji tych celów systemów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy (art. 3k – 3n)
- środków przekazywanych na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych (art. 11b ust. 6).

W art. 401 po ust. 7 po pkt 7b dodano pkt 7c-7e dodając przepisy dotyczące powyżej wspomnianych opłat. Ponadto, w art. 401c w ust. 9 nowe brzmienie nadano wprowadzeniu do wyliczenia, uwzględniając zmianę w art. 401.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. *o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1344)

wprowadzono zmianę w art. 9 ust. 4 pkt 1, doprecyzowując szczegółowy zakres portowych planów gospodarowania odpadami o narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne stanowiące odpady.

Art. 4. W ustawie z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2020 r. poz. 310) dodano w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 lit. d - uszczegółowienie zanieczyszczeń wód morskich także narzędziami połowowymi stanowiącymi odpady.

Art. 5. W ustawie z dnia z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2020 r. poz. 797,875 i 2361) w art. 35 ust. 1, który dotyczy zawartości planów gospodarki odpadami, dodano pkt 4a, dotyczący opracowywania w nich również kierunków działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów z produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz uwzględniania działań zmniejszających stosowanie produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego wymienionych w załączniku nr 1 do projektowanej ustawy.

W art. 50 w ust. 1 pkt 1 w lit. a zastąpiono „wprowadzających na terytorium kraju” na „przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty lub autoryzowanych przedstawicieli”.

W tym samym ustępie w pkt 1 dodane zostały lit. e–g, w których dodano podmioty zobowiązane do wpisu do rejestru: autoryzowanych przedstawicieli, przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego, prowadzących jednostki gastronomiczne, w których są oferowane opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub produkty w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, które zostały objęte opłatą, a także przedsiębiorców wprowadzających do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

Zmieniono także brzmienie ust. 5 dodając w nim dla autoryzowanego przedstawiciela, który przejął obowiązki od przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego lub od przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, obowiązek zamieszczenia w rejestrze wykazu przedsiębiorców, od których przejął obowiązki.

W art. 52 ust. 1 w pkt 1 zmieniono jego brzmienie i dodano odniesienie do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. W ust. 1 pkt 4 zmieniono brzmienie lit a zamieniając „wprowadzającego na terytorium kraju” pojęciem „przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty lub wyznaczonego przez niego autoryzowanego przedstawiciela” i konsekwentnie wprowadzając za organizacją odzysku autoryzowanego przedstawiciela.

Ponadto, dodano podpunkt dotyczący wykazu producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę.

Zmieniono także brzmienie pkt 4 dodając po wyrazie „produktów” doprecyzowanie „o których mowa w załączniku nr 4a do ustawy”, dodano także litery f–g w celu podania przy wpisie do rejestru szczegółowych danych dotyczących przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego oraz jednostkę gastronomiczną.

W art. 53 ust. 5 pkt 1) dodano autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Z kolei w ust. 5 dodano pkt 7) dodając obowiązki dla przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne lub autoryzowanego przedstawiciela.

W art. 57 w ust. 1 nadano nowe brzmienie pkt 7 - „wprowadzających do obrotu oleje smarowe”. Ponadto, dodano pkt. 8.

W art. 73 dotyczącym rocznych sprawozdań, w ust. 1 dodano pkt 2b, gdzie wskazano obowiązek sprawozdawczy dla przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego oraz jednostkę gastronomiczną, a także zmieniono brzmienie pkt. 3 wprowadzając pojęcie „wprowadzający do obrotu”.

W ust. 2 dodano pkt 3a, gdzie wskazano obowiązek sprawozdawczy dla przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, produkty w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne, precyzując zawartość danych w składanych sprawozdaniach w odniesieniu do sprawozdania obejmującego produkty wymienione w załączniku nr 6, narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne oraz produkty wymienione w załączniku nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz narzędzi połowowych.

W ust. 3 w pkt a) zamieniono „na terytorium kraju” konsekwentnie „do obrotu”, takiej samej zmiany pojęć dokonano w art. 79 ust. 2 pkt 2.

W art. 7 zawarto przepis przejściowy odnoszący się do produktów wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, wprowadzonych do obrotu na terytorium kraju przed dniem wejścia w życie ustawy wskazując, że produkty te mogą być sprzedawane nabywcom na terytorium kraju do

czasu wyczerpania zapasów tych produktów.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji technicznej Komisji Europejskiej.

Projekt podlega notyfikacji Komisji Europejskiej na podstawie art. 17 dyrektywy 2019/904.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Planuje się wejście w życie przepisów ustawy nowelizującej z dniem 3 lipca 2021 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 7 w zakresie art. 9 ust. 1 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2021 r.;
- 2) załącznika nr 4 w zakresie sekcji III załącznika nr 9, która wchodzi w życie z dniem 5 stycznia 2023 r.